

NICULESCU Simona-Lucia
Valea Brazilor nr. 150, punctul „Acasă”
Tel : 0770.69.67.91
E-mail : pr@unifight.ro

TRIBUNALUL ARGEȘ
Bulevardul I.C. Brătianu, nr. 7
Pitești, ARGEȘ

Subsemnata **NICULESCU Simona-Lucia (NICOLESCOT Simone-Lucie)**, Valea Brazilor nr. 150, punctul „Acasă”, C .N.P. 2700412434554 în calitate de **reclamant**,

în baza Primului Protocol adițional al **Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale**,

- art. 1, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 24, 28¹, al **Legii 554/2004** al contenciosului administrativ, modificată de Legea 76/2012,
- art. 24, 40, 45 și 59 al **OG 43/1997** privind regimul drumurilor actualizată prin Ordonanța nr. 79/2001 din 30 august 2001, Monitorul Oficial 541/2001;
- **Norma metodologică din 21 decembrie 2005** de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 577/1997 privind pietruirea, reabilitarea și/sau asfaltarea drumurilor de interes local clasate și alimentarea cu apă a satelor, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.256/2005;
- art. 4, 5, 15, 253, 566, 1370, 1373, 1381, 1382, 1383, 1385, 1386, 1645 **Cod Civil**
- art. 2, 3, 4, 5, 6, 154⁶, 201⁵, 449, 902 **Cod de Procedură Civilă**

formulez prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

împotriva :

- **COMUNEI BĂICULEȘTI**, cu sediul în BĂICULEȘTI, județ ARGEȘ, tel/fax : 0248/760204, **prin Primar Niculaie DRAGNEA** (tel. mobil : 0747.16.21.11, e-mail : niculaie.dragnea@baiculesti.cjarges.ro), în calitate de **pârât**,
- **CONSILIULUI LOCAL AL COMUNEI BĂICULEȘTI**, cu sediul în BĂICULEȘTI, județ ARGEȘ, tel/fax : 0248/760204, **prin Primar Niculaie DRAGNEA** (tel. mobil : 0747.16.21.11, e-mail : niculaie.dragnea@baiculesti.cjarges.ro), în calitate de **pârât**,
- **Domnului Primar Niculaie DRAGNEA** (tel. mobil : 0747.16.21.11, e-mail : niculaie.dragnea@baiculesti.cjarges.ro), Primar al PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI BĂICULEȘTI, cu sediul în BĂICULEȘTI, județ ARGEȘ, în calitate de **pârât**,

IN LIMINE LITIS

Este cerut domnului Președinte, înainte de orice dezbateri asupra fondului să :

- fixeze primul termen de judecată miercuri 20 februarie 2013 sau joi 21 februarie 2013, având în vedere urgența cauzei;
- încuviințeze citarea pârâților prin telefax sau poștă electronică, în aplicarea art. 154⁶ **Cod de Procedură Civilă**.

ÎN FAPT

Subsemnata, NICULESCU Simona Lucia (NICOLESCOT Simone Lucie prin decret de naturalizare al autorităților franceze și certificat al autorităților române), (**anexă nr. 1**), reclamantă la prezentul proces, sunt proprietara imobilului situat Valea Brazilor nr. 150, punctul „Acasă”, conform certificatului fiscal anexat (**anexă nr. 2**).

Reclamanta, cetățean român și francez, am locuit în Franța din 1978 până în 2007 și m-am întors în țară unde posed mai multe imobile și terenuri, în București și alte localități.

În cursul anului 2012, am decis să renovăm și reparăm imobilele situate pe terenul mai sus menționat, în vederea instalării definitive împreună cu soțul și copilul minor (4 ani). Am petrecut toată iarna 2012 în unul dintre imobilele situate pe proprietatea sus menționată, urmând să reparăm și extindem casa principală în cursul primăverii 2013.

Proprietatea din Valea Brazilor este deservită de un drum local, cu destinație de circulație, cu numeroase denivelări, având pe alocuri 15-20 de grade de pantă ascendentă. Urmare a lipsei de interes a autorităților locale, acest drum este extrem de degradat și impracticabil în condiții de precipitații.

Am avut din decembrie 2012 nenumărate convorbiri telefonice, atât cu Primarul comunei BĂICULEȘTI cât și cu persoana desemnată de Primar -domnul JOIȚĂ- în vederea ameliorării condițiilor de acces către proprietatea mea.

Prin somație (**anexă nr. 3**), adresată și primită miercuri 13 februarie 2013 prin poșta electronică oficială a Primăriei BĂICULEȘTI, atrăgeam atenția asupra IMPOSIBILITAȚII de a folosi în condiții de siguranță drumul local „Valea Brazilor”, cerând de urgență aducerea acestuia la parametrii normali de folosință, conform prevederilor legale în vigoare.

Atrăgeam de asemeni atenția autorităților administrative asupra imposibilității efectuării reparațiilor necesare imobilelor mele, din lipsa de acces pe un drum local. Am insistat asupra încălcării dreptului la proprietate ce reprezintă acest exces de putere (prin pasivitate) a autorității administrative.

Joi 14 februarie 2013, m-am deplasat împreună cu soțul meu la Curtea de Argeș, pentru a efectua cumpărături necesare familiei. Am întâmpinat dificultăți la coborârea drumului local, deoarece acesta era foarte alunecos, cu un important strat de noroi ce putea provoca în orice moment alunecarea autoturismului de pe „carosabil”.

La întoarcerea în localitate, în jurul orei 21,00, ne-a fost imposibil să mai urcăm, fiind nevoiți să rămânem peste noapte la pensiunea „Mara” din Băiculești, lăsând copilul minor (4 ani) în grija unui prieten ce se afla la noi.

Vineri 15 februarie 2013, am apelat pe telefonul mobil (0747.16.21.11) Primarul comunei Băiculești, d-l DRAGNEA, expunându-i situația și cerându-i o rezolvare urgentă a situației, mai ales prin prisma copilului despărțit de părinți. Domnul Primar a transferat convorbirea domnului JOIȚĂ, care a promis cercetarea la fața locului pentru a stabili măsurile necesare rezolvării problemei.

În loc de REZOLVARE, am primit în jurul orei 15,30 un apel de la domnul JOIȚĂ care mă înștiința că s-a deplasat la fața locului „cu autoturismul personal” și a putut urca o porțiune de maxim 100 de metri. Am atras atenția dumnealui asupra faptului că locuim la peste 2 kilometri de acea porțiune, nu a dorit însă să cerceteze starea drumului mai sus.

Din aceea dată (joi 14 februarie), soțul meu cu mine am fost nevoiți să locuim la pensiunea „Mara”, copilul nostru fiind în capătul unui drum inaccesibil atât cu autoturismul cât pe jos din cauza noroiului.

Luni 18 februarie 2013, la ora 07,30, executorul judecătoresc Vasile IORDACHE a întocmit la cererea mea și în aplicarea art. 364 Cod de Procedură Civilă (**anexă nr. 4**), un constat al stării de fapt al drumului ce deservește locuința noastră, consemnând și declarațiile vecinilor ce folosesc același drum.

Dezlegarea URGENTĂ a prezentei cauze se impune cu atât mai mult cu cât previziunile meteorologice pentru următoarele 10 zile (**anexă nr. 5**), anunță o lungă perioadă de precipitații, ceea ce va accentua starea de degradare a drumului ce deservește proprietatea mea.

Subsemnata, reclamantă la prezentul proces, apreciez prezenta cauză ca fiind de competența Contenciosului Administrativ și Fiscal, deoarece excesul de putere de care PRIMĂRIA BĂICULEȘTI se face vinovată prin pasivitatea sa nu poate fi cenzurat decât de către instanța de Contencios Administrativ și fiscal.

Pasivitatea PRIMĂRIEI BĂICULEȘTI a cauzat și continuă să cauzeze un important prejudiciu reclamantei și copilului minor, **expunând reclamanta la o povară specială și exorbitantă, privarea în continuare de bunul său contravine Constituției României precum și tuturor tratatelor la care România a aderat.**

Precum vom demonstra în continuare, PRIMĂRIA BĂICULEȘTI **este titulara obligației de întreținere a drumului** (A), este datoare să execute de bună voie obligațiile **fără trecerea vreunui termen** (B) reclamanta **posedă un „bun”** în sensul art.1 din Primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (C), **privarea reclamantei de bunul său din culpa PRIMĂRIEI BĂICULEȘTI deschide calea reparațiilor din data îndeplinirii procedurii prealabile** (D), iar cazul dedus judecății este **de competența Contenciosului administrativ și fiscal** (E), apelând **măsurile urgente** pentru prevenirea unei **pagube iminente** (F).

ÎN DREPT

A/ QUO VADIS ?

OG 43/1997 privind regimul drumurilor actualizată prin Ordonanța nr. 79/2001 din 30 august 2001, prevede că :

Art. 40

(1) Drumurile trebuie să fie semnalizate și menținute în stare tehnică corespunzătoare desfășurării traficului în condiții de siguranță de către administratorul drumului. În perioadele în care pe sectoarele de drum se desfășoară lucrări de întreținere, reparații, modernizare, reabilitare sau consolidare, această responsabilitate revine executantului lucrării.

Art. 45

(1) În cazul în care drumurile deschise circulației publice sunt afectate de producerea unor situații de urgență sau în caz de forță majoră, administratorii acestora iau măsuri pentru restabilirea circulației, prin variante ocolitoare și/sau alte amenajări cu caracter provizoriu, după caz, informând totodată utilizatorii cu privire la acestea.

Art. 59

(1) Conducerea activității de proiectare, execuție, modernizare, reparare, întreținere, exploatare și administrare a drumurilor județene și a celor de interes local revine autorităților administrației publice locale, cu respectarea prevederilor art. 24.

B/ Executarea de bunăvoie a obligațiilor FĂRĂ TRECERA VREUNUI TERMEN

1/ Constituția României

În lumina prevederilor art. 16 alin. 2 din Constituția României "**Nimeni nu este mai presus de lege**", administrația este prezumată a cunoaște și acționa cu respect față de legea națională și tratatele la care România este parte.

Apreciem ca fiind esențial ca principiul preeminenței dreptului să facă parte integrantă din cultura administrativă. **Într-un stat democratic**, preeminența dreptului apare ca un răspuns la nevoia de legitimitate, ea fiind necesară pentru exercițiul puterii publice. **O bună administrare nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de materializare a preeminenței dreptului în viața cotidiană**, fiind intrinsec circumscrisă valorilor statului de drept obligația administrației de a executa obligațiile legale.

Această regulă fundamentală se caracterizează prin următoarele elemente esențiale: orice persoană - fizică sau juridică - este supusă legii, orice persoană trebuie să poată lua cunoștință de drepturile și obligațiile sale prevăzute de lege, respectarea legii de către orice persoană poate să fie controlată de către judecători, care sunt independenți în exercițiul funcției lor, iar deciziile judiciare pot fi urmate numai de executare.

Art. 44 alin. 1 din Constituția României prevede că : "**Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate**".

2/ Declarația universală a drepturilor omului, direct aplicabilă în drept intern (art. 20 din Constituția României)

Articolul 6 enunță că : "**Fiecare om are dreptul să i se recunoască pretutindeni personalitatea juridică**". **A contrario**, instituțiile Statului, beneficiind prin definiție de personalitate juridică, sunt considerate "oameni" în înțelesul Declarației, în înțelesul Constituției și în înțelesul Codului Civil.

Articolul 7 dispune că : "Toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție a legii. **Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta Declarație** și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare".

Articolul 8 dispune că : "Orice persoană are dreptul la **satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente** împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin constituție sau lege".

Principiul de nediscriminare, enunțat atât în Declarația universală a drepturilor omului cât și în Convenția europeană a drepturilor omului face parte din normele direct aplicabile în drept intern.

C/ Posesia bunului

În primul rând, potrivit dispozițiilor art.20 din Constituția României, intitulat „Tratatele internaționale privind drepturile omului”: „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

Așadar, **dacă instanțele de judecată constată că legile interne încalcă pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte**, conținând dispoziții mai puțin favorabile decât acestea din urmă, **sunt obligate să ignore aceste prevederi și să facă aplicarea celor din reglementarea internațională mai favorabilă**. Procedând astfel, instanțele de judecată nu fac altceva decât să respecte dispozițiile art. 20 din Constituția României, precum și pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.

De asemenea, potrivit art.1 din Primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr.30/18 mai 1994: **„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional**. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Cu privire la regula aplicabilă în lumina art.1 din Protocolul nr.1, Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg a statuat, în numeroase cauze, că acest articol conține 3 norme distincte: prima, care se exprimă în prima frază a primului alineat și care are un caracter general, enunță **principiul respectării proprietății**; cea de-a doua, ce figurează în cea de-a doua frază a aceluiași alineat, **vizează privarea de proprietate și o supune anumitor condiții**; cât despre a treia, menționată în cel de-al doilea alineat, recunoaște puterea statelor contractante de a reglementa utilizarea bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor sau a altor contribuții sau a amenzilor. Cele 3 reguli mai sus menționate nu sunt „distincte”, în sensul că nu au nici o legătură una cu cealaltă: cea de-a doua și cea de-a treia se referă la cazuri speciale de încălcare a dreptului la respectarea bunurilor și, prin urmare, trebuie interpretate în lumina principiului general enunțat în prima regulă (*cauza Gasus Dossier - und Fordertechnik GmbH împotriva Olandei, Hotărârea din 23 februarie 1995, seria A nr. 306 B, p. 46 - 47, & 55*).

Pentru a analiza dacă sunt încălcate prevederile art.1 din Primul protocol, trebuie analizate, așadar, mai multe aspecte: **dacă reclamanta are un „bun” în sensul art.1 alin.1 din Primul protocol; existența unei ingerințe a autorităților publice în exercitarea dreptului la respectarea bunului, ce a avut ca efect privarea reclamantei de bunul său**, în sensul celei de a doua fraze a primului paragraf al art.1 din Protocolul nr.1; dacă sunt îndeplinite condițiile privării de proprietate, respectiv dacă ingerința este prevăzută de lege, dacă ingerința urmărește un scop legitim de interes general (ea a intervenit pentru o cauză de utilitate publică), dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit, adică dacă s-a menținut un „just echilibru” între cerințele interesului general și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale omului.

Cea de a doua condiție ce trebuie verificată pentru a se vedea dacă este vorba sau nu de o încălcare a art.1 din Primul protocol este cea a **existenței unei ingerințe a autorităților publice în exercitarea dreptului la respectarea bunului, ce a avut ca efect privarea reclamantei de bunul său**, în sensul celei de a doua fraze a primului paragraf al art.1 din Protocolul nr.1.

D/ Prejudiciul reclamantei

Despre delict și cvasi-delict

Dreptul este compus din legislație, jurisprudență și doctrină. Judecătorul, însărcinat cu respectarea dreptului într-un STAT DE DREPT, va sancționa aceste abuzuri deoarece contravin în mod flagrant ordinii publice.

Reamintim că : „Ordinea publică reprezintă un ansamblu de norme juridice care stau la baza funcționării unui stat de drept. Dispozițiile cu caracter de ordine publică, ce privesc în special ordinea politică, economică și socială au un caracter imperativ și nu pot fi înlăturate prin convenții particulare sau legi speciale”.

Ori, refuzul repetat și constant al PRIMĂRIEI BAICULEȘTI de a se conforma diverselor cereri și SOMAȚIEI reclamantei din 13/02/2013 -astfel periclitând situația ei familială și financiară- este un exemplu flagrant de încălcare a ordinii publice prin nesocotirea obligațiilor sale.

Obligația este o legătură de drept între două persoane în virtutea căreia una dintre părți -creditorul- poate obliga pe cealaltă -debitor- să execute o prestație (să dea, să facă sau să nu facă).

Executarea forțată a obligației civile poate fi cerută în instanță și poate fi realizată cu ajutorul forței publice. Este diferențiată de celelalte obligații ce-și găsesc sursa în morală, religie sau curtoazie, ce nu sunt supuse sancțiunilor juridice și/sau polițienești.

Între aceste două tipuri de obligații se clasează obligația naturală, care nu este juridic obligatorie, dar care în anumite cazuri va produce efecte juridice. Precum ar fi o persoană, care se simte obligată de o datorie de conștiință, care îndeplinește în mod voluntar o prestație, știind că nu este legată juridic; nu va mai putea apoi să pretindă restituire.

Obligația naturală este atunci transformată în obligație civilă. Această transformare se efectuează sau prin executarea voluntară, sau prin promisiunea de executare.

Doctrina a clasat obligațiile :

- **În funcție de sursa lor** : obligația juridică își are sursa într-un act juridic sau într-un fapt juridic. Este sancționată de către răspunderea delictuală sau de către răspunderea contractuală.
- **În funcție de obiectul lor** : prin studiul jurisprudenței, doctrina a descoperit obligația de informare, obligația de asistență, obligația de siguranță, obligația de garanție.

Codul Civil este foarte clar în prevederile sale :

Art. 1370. „Dacă prejudiciul a fost cauzat prin acțiunea simultană sau succesivă a mai multor persoane, fără să se poată stabili că a fost cauzat sau, după caz, că nu putea fi cauzat prin fapta vreuneia dintre ele, toate aceste persoane vor răspunde solidar față de victimă”.

Art. 1373¹. „Comitentul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate”.

Art. 1381¹. „Orice prejudiciu dă dreptul la reparație”.

Art. 1381². „Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat”.

Art. 1382. „Cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuți solidar la reparație față de cel prejudiciat”.

Art. 1385¹. „Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel”.

Art. 1385³. „Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit, precum și cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului”.

Art. 1385⁴. „Dacă fapta ilicită a determinat și pierderea șansei de a obține un avantaj sau de a evita o pagubă, reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului ori, după caz, a evitării pagubei, ținând cont de împrejurări și de situația concretă a victimei”.

Art. 1381² al **Codului Civil**. „Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat”, corelat cu art. 28 al Legii **contenciosului administrativ 554/2004, așa cum a fost modificată de Legea 76/2012**, instituie ca și punct de pornire al prejudiciului data îndeplinirii procedurii prelabile, care este, precum am văzut, 13 februarie 2013.

Art 28 (1): Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

Reparația poate fi și va fi ordonată de către instanța judecătorească.

E/ CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV ȘI INTRODUCEREA ÎN CAUZĂ A FUNCȚIONARULUI

Reclamantei nu i se poate imputa lipsa unei proceduri prelabile prezentei acțiuni, somația din 13/02/2013 constituind procedură prelabilă conform prevederilor legii nr. 554/2004. Nu se poate nici pretinde așteptarea unui termen de 30 de zile pentru a putea introduce acțiunea în fața instanței, deoarece în acest răstimp reclamanta ar fi în imposibilitatea de a beneficia de acces la proprietatea ei, ceea ce contravine atât legilor naționale cât și tuturor tratatelor internaționale.

Art. 8. - (1) „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prelabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și **cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim**”.

(1²) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, **respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii**, prevăzute la art. 24 alin. (2)

Art. 16¹ al Legii nr. 554/2004 prevede că : „Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, **care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim**, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. **În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă**”.

Art. 18. - (1) „Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau **să efectueze o anumită operațiune administrativă**.

(3) În cazul soluționării cererii, **instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate**, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite **sub sancțiunea unei penalități aplicabile părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere**.

(6) În toate situațiile, instanța poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părții interesate, **un termen de executare, precum și amenda prevăzută la art. 24 alin. (2)**".

Art. 24. - (1) „**Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.**

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la penalități, în condițiile art. 894 din Codul de procedură civilă.”.

Decizia nr. 256 din 14 martie 2006 a Curții Constituționale, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, enunță că :

(...) „ în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public”, așa cum prevede art. 2 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 554/2004, **persoanele fizice pot introduce acțiune în contencios administrativ pentru apărarea unui interes legitim public, mai ales când se are în vedere un act administrativ normativ. Curtea reține că aceasta este o măsură eficientă pentru a înlătura din primul moment posibil eventualele abuzuri ale administrației publice, cu atât mai mult cu cât interesul legitim public are în vedere și interesele legitime private ale unei persoane”.**

Abuzul de drept de care se face vinovată PRIMĂRIA BĂICULEȘTI din decembrie 2012 nu a putut fi posibil fără complicitatea mai multor funcționari.

Reclamanta consideră că situația creată este direct imputabilă relei voințe funcționarilor publici a PRIMĂRIEI BĂICULEȘTI ce au avut a cunoaște de această problemă, ar fi așadar inechitabil ca despăgubirile să fie suportate numai din bugetul public.

F/ ASUPRA URGENȚEI ȘI EXECUTĂRII VREMELNICE

Urgența situației este pe deplin dovedită prin constatarea stării de fapt al drumului prin executor judecătoresc, efectuată la data de 18 februarie 2013, în aplicarea art. 364 al Noului cod de procedură civilă.

Art. 449 NcPc - (1) „*Instanța poate încuviința executarea provizorie a hotărârilor privitoare la bunuri ori de câte ori va considera că măsura este necesară în raport cu temeinicia vădită a dreptului ori cu starea de insolvabilitate a debitorului, precum și atunci când ar aprecia că **neluarea de îndată a acestei măsuri este vădit prejudiciabilă pentru creditor***”.

Instanța va reține extrema urgență a situației, imposibilitatea accesului la reședința reclamantei, situația copilului minor, evoluția probabilă a condițiilor meteorologice, va condamna așadar **CONSILIUL LOCAL BĂICULEȘTI ca în cel mult 48 de ore de la pronunțarea instanței să adopte o hotărâre prin care să se ia măsuri privind reabilitarea drumului local -să prevadă un buget și modalitatea de încredințare a lucrării- sub sancțiunea plății de 1.000 lei pe zi întârziere, hotărârea să prevadă că operațiunea de reabilitarea a drumului să se finalizeze în cel mult 10 zile, sub sancțiunea unei penalități de 100 lei pe zi de întârziere, amendării Primarului cu 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere și **daune cominatorii în favoarea reclamantei de 1.000 lei pe zi de întârziere** cu executare vremelnică.**

Instanța va condamna în solidar pârâții PRIMĂRIA BĂICULEȘTI și Primarul Niculaie DRAGNEA la plata către reclamantă a sumelor ce a trebuit să le cheltuiască în perioada 14 februarie 2013- 18 februarie 2013, anume cazarea la pensiunea „Mara” în cuantum de 1 000 RON și constatarea stării de fapt a drumului local „Valea Brazilor” prin executor judecătoresc Vasile IORDACHE (650 RON), conform facturilor/chitanțelor anexate (**anexe nr. 6 și 7**) precum și la plata sumei de 5 000 RON pentru daunele morale suferite.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ȘTIIND CĂ : "Judecătorul național, însărcinat cu aplicarea, în cadrul competenței lui, a dispozițiilor dreptului comunitar, are obligația să asigure deplinul efect al acestor norme, lăsând la nevoie neaplicată, din propria sa autoritate, orice dispoziție contrară a legislației naționale, chiar posterioară, fără să fie nevoie de a cere sau a aștepta eliminarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin oricare alt procedeu constituțional" (C.J.C.E., 4 aprilie 1968).

Constatând încălcarea art. 1 al Primului Protocol adițional al acesteia, prezenta instanță

1/ Va condamna **CONSILIUL LOCAL BĂICULEȘTI** ca în cel mult 48 de ore de la pronunțarea instanței să adopte o hotărâre prin care să se ia măsuri privind reabilitarea drumului local -să prevadă un buget și modalitatea de încredințare a lucrării- sub sancțiunea plății sumei de 1.000 lei pe zi întârziere în favoarea reclamantei. Hotărârea să prevadă că operațiunea de reabilitarea a drumului să se finalizeze în cel mult 10 zile, sub sancțiunea unei penalități de 100 lei pe zi de întârziere, amendării Primarului cu 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere și daune în favoarea reclamantei de 1.000 lei pe zi de întârziere cu executare vremelnică.

2/ În cazul în care **CONSILIUL LOCAL BĂICULEȘTI** și **PRIMĂRIA BĂICULEȘTI** nu ar executa dispozițiile prezentei instanțe într-un termen de 2 (două) zile de la pronunțarea instanței, prezenta instanță va autoriza reclamanta să efectueze lucrările necesare reparațiilor grabnice pe cheltuiala PRIMĂRIEI BĂICULEȘTI.

3/ Va condamna în solidar pârâții **PRIMĂRIA BĂICULEȘTI** și **Domnul Primar Niculaie DRAGNEA** la plata către reclamantă a sumelor ce a trebuit să le cheltuiască în perioada 14 februarie 2013- 18 februarie 2013, anume cazarea la pensiunea „Mara” în cuantum de 1 000 RON și constatarea stării de fapt a drumului local „Valea Brazilor” prin executor judecătoresc Vasile IORDACHE (650 RON), conform facturilor/chitanțelor anexate, cu titlu de daune materiale.

4/ Va condamna în solidar pârâții **PRIMĂRIA BĂICULEȘTI** și **Domnul Primar Niculaie DRAGNEA** la plata către reclamantă a sumei de 5 000 RON pentru daunele morale suferite.

Fără cheltuieli de judecată.

18 februarie 2013.